

DOMOV PRO MNE o.s.

VÝROČNÍ ZPRÁVA

2008

ÚVODNÍ SLOVO

Každý rok mne u psaní úvodního slova výroční zprávy napadají podobné myšlenky. Domov pro mne se opět rozrostl, máme více pracovníků i uživatelů služeb, plánujeme stále nové projekty, hledáme nové způsoby efektivní práce, abychom přežili ve stále se měnícím prostředí. Když o tom více přemýšlím, napadá mne, jestli se nejedná o setrvačnost. Začátkem června letošního roku jsme společně oslavili páté výročí naší práce, která se stále zdokonaluje. Právě v těchto chvílích si člověk uvědomí, že se v žádném případě nemůže jednat o setrvačnost, jelikož se věci běžící ze setrvačnosti po určité době zpomalují a ztrácejí na intenzitě a to rozhodně není náš případ.

Nejvýznamnější událostí loňského roku pro naši organizaci bylo bezesporu stěhování do nových prostor na Kounicově ulici. Tato skutečnost nám zajistila lepší podmínky pro naši práci. Nyní máme dostatečné prostory pro odpočinek, můžeme uspořádat více pracovních setkání ve stejném čase, aniž bychom se vzájemně rušili a telefonování nám už nedělá takové problémy jako dříve. Po pravdě řečeno si už dávno nedokážu představit, že bychom mohli pracovat ve starých prostorách na Poděbradové. V závěru

roku jsme se pokusili získat od Nadace rozvoje občanské společnosti, POMOZTE DĚTEM! grant na vybavení dětského koutku. Nakonec to vyšlo! Díky tomu naši osobní asistenti v Odlehčovacích službách (dříve Respitní péči) nemusí trávit s našimi dětskými klienty volnočasové služby v nákupních centrech nebo venku, ale mohou v dětském koutku využít nejrůznější hračky, odpočinkovou zónu a další pomůcky. Více se o něm dozvíte v kapitole Respitní péče.

To vše funguje jen díky celé řadě lidí, kteří se na činnosti sdružení podílí svou prací. Jsou to především naši zaměstnanci na hlavní i vedlejší pracovní poměr,

celá řádka dobrovolníků, praktikantů a externích spolupracovníků, jež nám pomáhají s nejrůznějšími druhy činností. Samozřejmě by to nemohlo fungovat bez těch, kteří nám pomáhají finančně - patří mezi ně sponzoři, nadace a úřady státní správy. Vám všem patří můj velký dík.

V Brně 19. června 2009

Libor Doležal
výkonný ředitel

OSOBNÍ ASISTENCE

V rámci projektu Osobní asistence nabízíme terénní služby lidem s tělesným postižením v jejich přirozeném prostředí. Tyto služby poskytujeme občanům bydlícím na území města Brna a v dostupnosti MHD. Našimi uživateli jsou osoby ve věku od 18 do 65 let s tělesným postižením. Služby poskytujeme 24 denně (včetně víkendů a svátků), které je možné rozdělit i do více návštěv během dne. V současnosti je nejvíce využívána doba od 6.30 do 22.00.

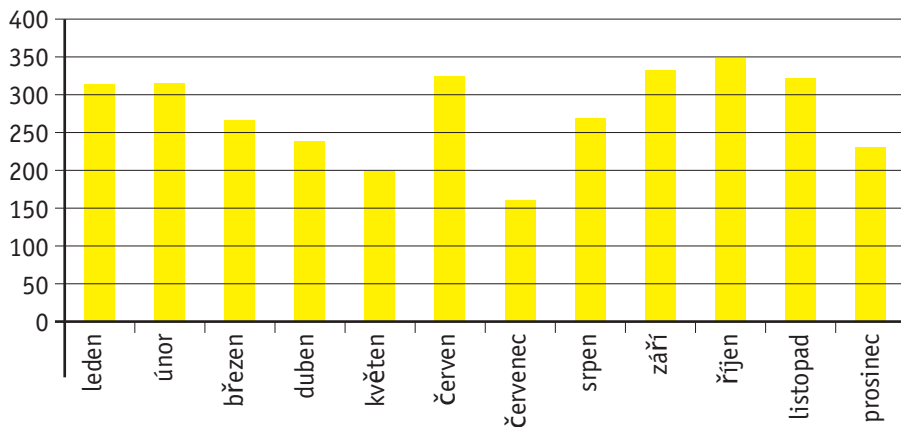

V roce 2008 došlo k pozvolnému růstu kapacity služby. Za rok jsme poskytli osobní asistenci celkem 16-ti osobám. Na začátku roku jsme pravidelně docházeli za 9 uživateli. Nyní je to 14 osob. Zároveň jsme navýšili počet hodin poskytnuté osobní asistence u stávajících uživatelů. Počet asistentů se ke konci roku 2008 ustálil na 4 asistentech na plný úvazek a 3 na dohodu o provedení práce.

Tato čísla hodnotíme velmi pozitivně. Pozvolné tempo navyšování kapacity umožnilo zachování kvality poskytované služby. Takto bychom chtěli rozšiřovat službu i do budoucna.

Celkový počet hodin poskytnuté Osobní asistence

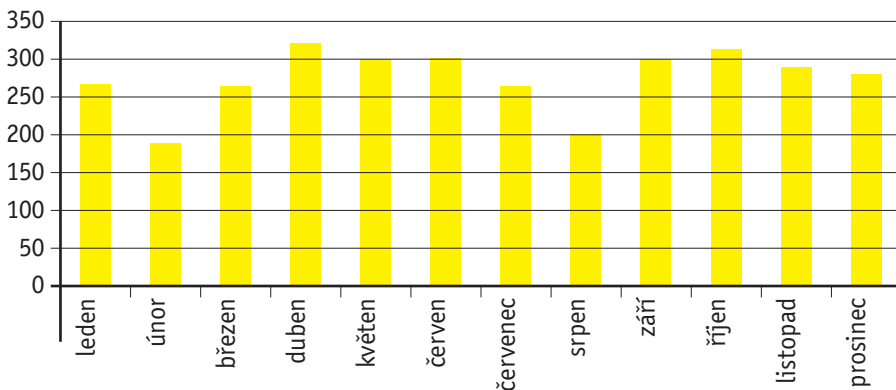
počet hodin

Celkový počet hodin poskytnuté osobní asistence v roce 2008 je **3331**.

Celkový počet návštěv uživatelů Osobní asistence

počet návštěv

Celkový počet návštěv uživatelů osobní asistence v roce 2008 je **1979**.

Hodnocení projektu:

Podle spokojenosti uživatelů i osobních asistentů hodnotíme projekt po kvalitativní stránce jako vynikající. Naši službu považujeme za velmi spolehlivou a flexibilní (jsme schopni vyhovět požadavkům uživatele na službu ze dne na den). Uživatelé zároveň výrazně oceňují angažovanost, šikovnost a profesionalitu osobních asistentů a partnerský přístup celé organizace.

Mgr. Markéta Pohorská
(vedoucí Osobní asistence)

RESPITNÍ PÉČE

V roce 2008 jsme naplnili naši kapacitu a v prvním pololetí jsme se pravidelně starali o 20 uživatelů. V září jsme přijali dalšího osobního asistenta na DPP a přijali jsme 2 nové uživatele.

Oproti roku 2007 jsme navýšili počet hodin poskytnuté respitní péče o více než 1000 hodin na celkových 4225 hodin poskytnuté respitní péče a navýšili jsme počet návštěv u uživatelů téměř o 300 na celkových 3288 návštěv.

V projektu respitní péče se během roku vystřídalo 7 dobrovolníků, kteří rovněž docházeli ke klientům jako osobní asistenti.

Služby fungují na principu odlehčení pro rodinné příslušníky, kteří se starají o postiženého člena rodiny, zároveň se však snažíme nejen odlehčit pečujícímu, ale nabídnout co nejvhodnější ak-

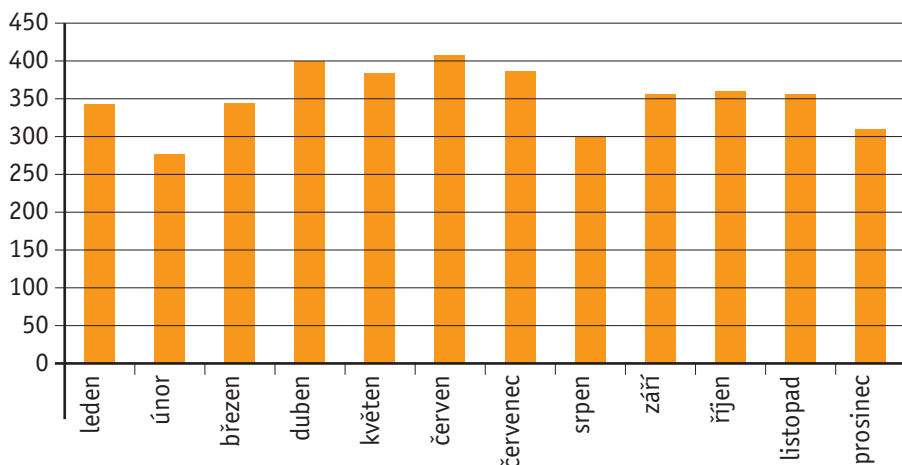
tivity uživatelům. Služba je poskytována tak, aby co nejméně narušovala přirozený chod domácnosti uživatele. Do péče o uživatele osobní asistenty zaučuje samotný pečující. Osobní asistenti při výkonu respitní péče velmi dbají na zachování diskrétnosti a důstojnosti uživatele.

Snažíme se zachovávat individuální postupy u každého klienta a nabízet co největší množství podnětů. Z toho důvodu jsou naše služby velmi různorodé a uživatelé ve spolupráci s asistenty mohou zažít spoustu nevšedních situací, ke kterým by jinak neměli přístup.

Systém služeb je nastaven tak, abychom mohli vyhovět co největšímu počtu individuálních žádostí od uživatelů, čímž je naše služba velmi flexibilní. Velmi často dokážeme vyhovět požadavkům ještě téhož dne, kdy klient o službu požádá. Předností osobních asistentů je zejména partnerský přístup k uživatelům, dochvilnost a ochota nabídnout pomoc v situacích, kdy si uživatel neví sám rady. To, že jsou naši klienti spokojeni, dokazuje i to, že se na základě jejich doporučení hlásí další uživatelé. Dalším měřítkem jsou i dotazníky spojenosti, které jsou součástí každoročního hodnocení služby ze strany pečujících a uživatelů. Osobní asistenti se pravidelně setkávají se svým vedoucím na společných poradách, kde diskutují různé problémy a možnosti vylepšení jednotlivých služeb u uživatelů. Dále mají osobní asistenti každý měsíc supervízu s externím odborníkem.

Celkový počet hodin poskytnuté Respitní péče

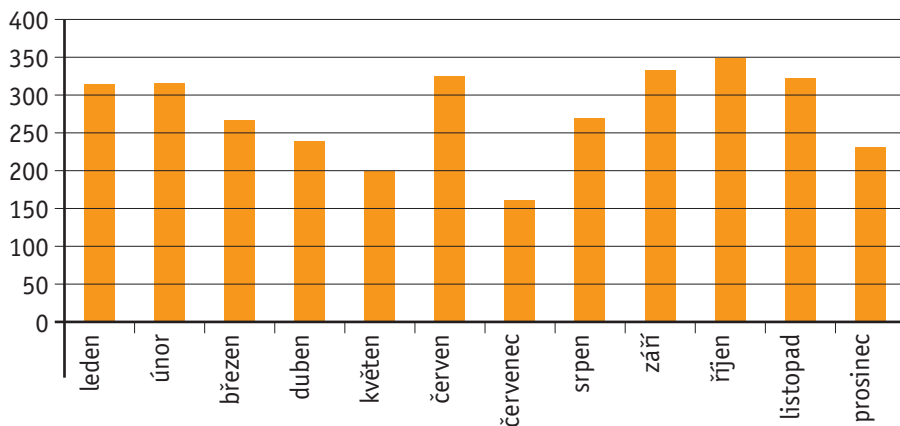
počet hodin

Celkový počet hodin poskytnuté Respitní péče v roce 2008 je **4225**.

Celkový počet návštěv uživatelů Respitní péče

počet návštěv

Celkový počet návštěv uživatelů Respitní péče v roce 2008 je 3288.

V závěru roku jsme získali příspěvek od Nadace rozvoje občanské společnosti ze sbírky Pomozte dětem! na vybavení dětského koutku, který mohou využít nejen dětské klienti. K dispozici je spousta zvukových, didaktických i relaxačních pomůcek, díky kterým může asistent dítě stimlovat, napomáhat rozvoji jemné i hrubé motoriky, psychomotoriky a kde zároveň může dítě odpočívat a nemusí celou dobu být v jedné poloze na vozíku. Dětský koutek ocenili všichni a to nejen v nepříjemném podzimním a zimním počasí.

Zhodnocení: V roce 2008 se nám podařilo naplnit vytyčené cíle. Naplnili jsme kapacitu služby, kterou chceme nadále postupně rozšiřovat a zřídili jsme v prostorách našeho sdružení dětský koutek pro naše dětské uživatele. Do budoucna plánujeme respitní péči obohatit o víkendové pobyty a jednodenní výlety pro uživatele, aby měli jejich pečující více možností si odpočinout. Po těchto pobytech je velká poptávka ze strany rodičů dětí s postižením.

Bc. Jana Bartlová (vedoucí Respitní péče)

REKONDIČNÍ POBYT PRO DOSPĚLÉ

9. až 16. srpna jsme v Mrákotíně u Telče upořádali další rekondiční pobyt pro dospělé. Stejně jako v předcházejícím roce jsme museli jet vlakem rozdělení na dvě poloviny, protože nám České dráhy nevyhověly, i když jsme dávali žádost dostatečně dopředu. V Telči, kde jsme vystupovali nám řekli, že na nádraží není nikdo, kdo by mohl plošinu (mechanicky ovládanou na kliku) ovládat a že si můžeme stěžovat na nádraží v Jihlavě. Nezbylo nám nic jiného, než všechny vynést ručně. Z Telče jsme se vydali pěšky do Mrákotína, což je cesta asi 8 km dlouhá, do rekreačního střediska Modrá kotva, kde jsme byli ubytovaní.

Téma našeho tábora bylo FILM A TELEVIZE. Hned v sobotu večer jsme měli u táboráku seznamovací hru. Od neděle byli účastníci tábora rozdělení do tří týmů a během celého týdne museli plnit úkoly, za které dostávali stravenky - každý tým si tedy musel stravenky vybojovat. Týmy si mohly za vyhrané stravenky nakoupit v našem obchodě suroviny, ze kterých si pak dvakrát vařili večere na ohni. Účastníci tábora se rozhodně nijak nenudili. Měli například za úkol udělat sněhuláka, i když bylo venku asi 30°C, měli ve vesnici vyměnit malý knoflík za knoflík co největší, vymyslet plakáty k filmům, apod.

Protože v televizi běžela Olympiáda, jedno dopoledne bylo věnováno sportu. Mezi disciplíny té Mrákotínské Olympiády patřil slalom na vozíku, (takže si mohli i asistenti vyzkoušet jak se jezdí na vozíku), dále kuželky, fotbal a skok v pytlí. :-). Mezi velmi podařené hry bych zařadila soutěžní hru na motivy televizního Kufru. Na našem táboře opět nechybělo ani divadlo a psaní scénáře, savování a batikování triček atd. Na celodenním výletě jsme byli v nedaleké Dobré vodě, kde je krásný rybník, a tak jsme výlet spojili s koupaním. Cestou zpět jsme ještě navštívili prás-
koleskou 800 let starou památnou lípu se zvonící.

Okolí Mrákotína je velice rozmanité a je zde spousta rybníků, lesů a jiných přírodních krás. A možná i proto, že majitelé Modré kotvy jsou velice vstřícní a milí, musím říci, že se mi letošní tábor líbil více než loňský. Počasí nám přálo skoro celý týden, jen cestou zpět přšelo, jakoby se i sám Mrákotín připojoval k slzavému loučení. :-) A tak se tam určitě zase někdy vrátíme...

Bc. Eva Kudělková
(koordinátor pobytu)

REKONDIČNÍ POBYT PRO DĚTI

Ve dnech 26.7. až 2.8.2008 jsme v bezbariérovém rekreačním středisku Modrá kotva v obci Mrákotín u Telče uspořádali již druhý rekondiční pobyt pro děti. Tentokrát byl celotýdenní program sestaven na motivy večerníčku Mach a Šebestová.

Všechno to začalo v sobotní podvečer, kdy jsme se navzájem s Machem a Šebestovou představovali a povídali si, co nás zajímá a baví. Když tu najednou, kde se vzal, tu se vzal, začal vedle nás po trávníku lézt po čtyřech nějaký pán. Vypadalo to, že něco hledá. A taky že jo. Ten pán ztratil brýle, a protože se brýle bez brýlí špatně hledají, rozhodli jsme se mu pomoci. Naštěstí jsme je za chvíli objevili a pán byl tuze rád, že si nás mohl konečně prohlédnout i s brýlemi. Za

odměnu nám věnoval takovou podivnou věc – utržené sluchátko.

Zpočátku jsme moc nechápali, k čemu nám bude rozbité sluchátko, ale brzy se ukázalo, že to není jen tak obyčejné sluchátko, ale sluchátko kouzelné, a že s ním ještě zažijeme nějaká dobrodružství.

A co jsme všechno zažili?

Svedli jsme boj se zákeřnými bacily, zatloukali jsme je kladívkem, zametali je smetákem kolem střediska, pronásledovali jsme je poslepu a nakonec je pomocí vidličky dostali z nafouknutého balónku. Taky jsme házeli

šišky (potažmo léky) Kropáčkovi po pusy a dávali mu je zapít stříkáním z PET lahve.... Nakonec všechno dobře dopadlo a náš spolužák Kropáček se z angíny přeci jen uzdravil a mohl se jít s námi koupat.

Byli jsme také na celodenním výletě. Sluníčko pražilo, kolečka drncala po cestě, nožky bolely, co vám budu povídat... Na všechny strasti jsme ale rázem zapomněli, když jsme dorazili do cíle naší cesty – na pštrosí farmu, naskytla se nám nevídaná podívaná nejen na pštrosy v jejich výběhu, ale i na lamy. Pan správce nám ochotně odpovídal na naše všetečné dotazy. A i ten rohlík se salámem chutnal na trávě u jezírka tak nějak lépe.

Podívali jsme se taky mezi piráty. Kreslili jsme na velikánský papír, jak vypadá podmořský svět a přijel za námi i opravdický pirát, který nám za to, že jsme mu pomohli vyluštit pohádkovou křížovku, věnoval mapu k pokladu. Byli jsme zvědaví, jestli nás ten pirát neošálil, tak jsme se vydali podle mapy a světa div se, my jsme ho skutečně našli! Byl schovaný v truhle u místního kostela a byl plný dobrot a omalovánek.

Navštívili jsme i místní hospůdku, kde jsme si pochutnali na výborných pohárech, lívanečcích, palačinkách a limonádě. Vyráběli jsme také s pomocí ubrousků, barviček a fixů na textil krásná trička a kšiltovky, jaká nikdo jiný na světě nemá. Nechyběla ani spousta her, jako například slalom mezi šiškami, slalom s ping-pongovým míčkem na lžici, sbírání fáborků v barvách oddílů po městě, velká

vodní hra se štafetovým přenášením vody nebo procházka k prastaré lípě. V poledním klidu jsme chodili na borůvky nebo si zpívali u kytárky, večer nemohly chybět tradiční špekáčkové táboráky se zpíváním u kytary, diskotéka, ani pohádka před spaním. To byste neuhádli, o čem byla... No přece o Machovi a Šebestově!

Tábor se nám pomalu chýlil ke konci. Rozdávaly se diplomy a nějaká ta drobnůstka na památku, zavzpomínali jsme si na to, co všechno jsme za ten týden prožili a dělali. Z Mrákotína jsme výjimečně nešli pěšky, ale odvozili jsme se na etapy auty, protože ten den byl pořádný slejvák. Když jsme vystupovali v Brně na nádraží z vlaku, byli jsme sice rádi, že můžeme padnout maminkám, tatínkům, babičkám, a kdo ví komu ještě, do náručí, ale stejně bychom na tom bezva táboře ještě nějaký ten den zůstali....

Tak ahoj a zase příští rok na viděnou...

Iva Mertová a Libor Doležal

VÍKENDOVÉ AKCE PRO DĚTI

V roce 2008 pořádalo naše sdružení dva víkendové rekondiční pobyty pro děti a mládež s fyzickým, mentálním a kombinovaným postižením v Ochozi u Brna. V obou případech jsme byli ubytováni na místní faře přímo v srdci nádherné přírody. Pro děti byl pokaždé zajištěn odpovídající počet osobních asistentů, kteří se pobytu zúčastnili dobrovolně bez nároku na honorář. Pro účastníky byl připraven pestrý program plný her, soutěží a zábavy. Účelem těchto pobytů je především pobavit děti, nabídnout jim nové nevšední zážitky a aktivně prožít víkend a v neposlední řadě také odlehčit rodičům, kteří o děti pečují v průběhu roku.

První „víkendovka“ se konala 25.-27.4.2008. Zúčastnilo se jí 9 dětí a stejný počet osobních asistentů. V průběhu víkendu si stravu zajišťujeme sami, proto jsme přizvali kuchaře, který nám připravoval samé dobroty. Při výběru tématu prvního pobytu jsme se nechali volně inspirovat pirátskou tematikou, především filmem Piráti z Karibiku. Děti měli např. za úkol kličkovat za pomoci asistentů mezi palmami, objevovat nové ostrovy a hledat tajemné předměty, zahráli si známou hru Kufr a samozřejmě hledali ztracený poklad. To se jim po velkém úsilí povedlo poslední den a po obědě odjeli domů. Největší odměnou nám byli radostné a vysmáté dětské tváře a spokojenost rodičů.

Druhá podzimní víkendová akce se konala ve dnech 26.-28.9.2008 a nesla se v duchu hodového veselí. Po příjezdu přivítala 10 účastníků s jejich osobními asistenty krásně nazdobená vesnice, která byla příslibem dalšího příjemně a zajímavě prožitého víkendu. Páteční program byl plný zajímavých her a únava nás brzy zahнала na kutě. V sobotu jsme se vydali na procházku ke koním a potkali stárky. Ti nás pozvali na večerní hodové veselí. Odpoledne jsme vyrazili do průvodu mezi místní obyvatele a po večeři jsme šli na veselici, ale dlouho jsme se nezdrželi. Přepadla nás totiž únava z nabitého dne. Dětem se moc líbil stárkovský tanec a místní kroje. V neděli si po dopoledni plných soutěží a zpívání a výborném obědě pro děti přijely rodiče a jelo se opět domů.

Na rok 2009 plánujeme pro děti další víkendové akce, jednu jarní a druhou podzimní. Už se na ně moc těšíme.

Bc. Kateřina Sloupenská

DĚTSKÝ DEN ANEB „DĚTI K SOBĚ“

1. 6. 2008 jsme uspořádali historicky první dětský den Domova pro mne. Celý den jsme si s dětmi báječně užili a od hraní nás neodradila ani krátká dešťová přeháňka v odpoledních hodinách. První návštěvníci dorazili již v 10 hodin a hned si vyzkoušeli polohování se speciálně cvičenými pejsky. Tímto patří náš velký dík hodným paním ze sdružení Tlapka a jejich krásným pejskům. Během dne si děti vyzkoušely různé výtvarné techniky, opičí dráhu, malování na obličej, tancování na hudbu. Jako odměnu za svou šikovnost si odnášely

nejen své výrobky, ale i drobné dárečky na památku. Celý den byl završen divadelním představením - pohádkou o Jeníčkovi a Mařence.

Chtěli bychom také poděkovat všem našim sponzorům a především společnosti AWD, bez jejichž podpory bychom bohatý program na Den dětí nemohli přichystat. Dále děkujeme hercům, kteří ve svém volném čase secvičili několik pohádek a ostatním dobrovolníkům, kteří pomáhali s přípravou a organizací celého dne.

Petra Bojanovská

TEMNO

Poslední červnový víkend jsem měl možnost studovati "Temno". Nikoliv však román Aloise Jiráska, ale temno brněnských ulic a zákoutí. Vyrázil jsem již po čtvrté na celonoční vozíčkářskou akci Temno, pořádané Domovem pro mne, které se již stalo tradicí.

Ze školy domů

Co nás dnes v noci čeká? Říkám, že jsem vyrázil. Nebyl jsem sám, ale vyrázil jsem společně s kamarádkou Ivčou, protože víc hlav víc ví a taky je potřeba zdravých rukou a nohou. Po obdržení školního vysvědčení - zadání první šifry - se mi poněkud zatmělo před očima, protože jsem v první chvíli byl opravdu, ale opravdu zmaten. Nicméně po krátkém uvažování jsme se nakonec dali do pohybu, doprovázeni jedním z dalších týmu ve složení Dan a Lenka.

Pískej si, pískej

My na to přijdem. První zastávka na ulici Poděbradova ve starém opuštěném sídle sdružení a s ní i druhá šifra byla pořádně zapeklitá. Hudební a navigační. Sestávala se z not, jenž představovaly morseovku. Naštěstí jsem měl sebou Ivču, která jako znalec Morseovy abecedy (já ji znám pouze sporadicky) a hudebnice, tento úkol zvládla, resp. byla hodně blízko. Přiznávám, že se nám to nakonec nepodařilo. Vzali jsme tedy za vděk náhradním úkolem, což bylo na

zmíněnou hudbu napsat text, a pospíchali jsme na další stanoviště do divadla Barka.

Umělecká kritika

Tamní úkol, resp. vyluštění šifry spočívalo ve videoprojekci a v odhalení jejího skrytého smyslu. Opět v mé hlavě nastala kritická situace, ale červ poznání nám v hlavách začal rotovati. Něco se mi na spojení Major Zeman – koňský trus zdálo pořád divné. Během tohoto usilovného přemýšlení jsem byl nucen odejít tam, kam musí občas i Císař pán. A jak se ukázalo, dobře jsem udělal. V těchto omezených prosto-

rách se mi konečně podařilo na toto spojení přijít. Nemusím snad ani říkat, že jsme měli s Ivčou oba velkou radost (dlouho jsem neviděl někoho tak vyskočit). Rád bych řekl, že Ivča sbalila fidlátka, ale jelikož jediné fidlátko, které sebou měla jsem byl já (musím bohužel konstatovat), sbalila mě a vydali jsme se směrem ke knihovně.

Schůzka s literaturou

U knihovny jsme to zvádlí. Tou dobou už noc vládla obloze a vyšly hvězdy, město tiché a klidné. U Moravské zemské knihovny jsme prvně narazili na podivnou spící osobu a posléze konečně na další stanoviště se šifrou. Ó jak je krásné vrátit se do dětství do doby, kdy člověk mohl bezstarostně vybarvovat obrázky. Po úspěšném vybarvování jsme našli další indicii – směr Petrov.

Ty, co zde stojíš, spočíná a pomní, že jsem byl

Cestou jsme si zcela neplánovaně zahráli se dvěma studenty, kteří pobývali na Moravském náměstí, oblíbenou hru kámen – nůžky – papír a díky úspěšné taktice slavně zvítězili. Po kratší pauze, kterou jsme vyplnili občerstvením a pozorováním nočního cvrkotu města, jsme dorazili na Petrov. Tam byla šifra poněkud těžší, takže jsme byli nuceni vzít za vděk opět alternativním úkolem. Cestou jsme potkávali některé své spolubojovníky či soupeře (záleží, jak se na to kdo dívá).

Běhej myško po klávesnici

Naším dalším cílem byly Bašty. Běhej myško po klávesnici - tak se dá charakterizovat další úkol spočívající v hledání písmen podle klávesnice psacího stroje. Jelikož oba do tohoto zařízení klapem už nějaká ta léta, tak se nám s Ivčou podařilo šifru vyluštit velmi rychle.

Postav mi hrad

Postav třeba věž. Už pomalinku začínala tma ustupovat, když jsme se dostali na cyklostezku k dalšímu úkolu – stavění věže z kostiček. Aby to nebylo tak jednoduché, šlo o stavění v naprosté tmě (zavázané oči). Ivča tento úkol zvládla s bravurou, šikovností a grácií sobě vlastní. Za to já jsem se vůbec nepředvedl. Posílen jejím úspěchem jsem se rozhodl, že i když máme jako tým splněno, přece jen si vyzkouším náhradní úkol a to patování míčku (strefení do jamky). Nejenom, že jsem se netrefil, ale ještě navíc málem zničil golfovou hůl o cestu. Woods ze mě nebude (ach jo).

Do Pekla

Ačkoliv jsme byli oba hodní, chtě nechtě jsme museli do Pekla (restaurace), kde byl připraven další úkol, lidová to osmisměrka. To, že jsme v pekle se nakonec ukázalo pravdivé, protože jsme se řádně zapotili. Hlavalam totiž neměl jediné řešení, nýbrž hned několik. Po zjištění několika možných variant se konečně ukázala ta jediná správná a my mohli po oddechové pauze zase vyrazit.

Do kopce

Už svítá. Blížili jsme se pomalu k dalšímu stanovišti, nic zlého netuše, co přijde. A přišlo. Obrovské stoupání. Tam si všichni členové týmu, kteří tlačili své čtyřkolové kolegy opravdu "máklí". Nicméně zvládl i tento těžký úkol. A tak jsme dorazili na stanoviště, kde jsme po krátkém hádání vyluštili další část cesty.

Do cíle

Konečně v cíli. Toto stanoviště bylo vlastně cílem celého putování. To už jsme se hráli v paprscích vycházejícího ranního slunce a ač unavení, spěchali jsme k cíli. Tou dobou se k nám opět připojili Lenka a Dan. Všichni (čtyři lidé a osm koleček) jsme s napětím očekávali, jestli uvidíme východ slunce jako první či se to poštěstilo někomu jinému. A poštěstilo se to nám!!! Na kopcích za pivovarem, co vyrábí ten „špicové hrnek, co dal název celému štatlu“, je skutečně krásně.

Michal Crhonek

DOBROVOLNICKÁ ČINNOST

Stejně jako v minulých letech, i v roce 2008 se do činnosti našeho sdružení zapojovali dobrovolníci, jejichž počet u dlouhodobých dobrovolnických smluv překročil desítku.

Dalších cca 30 dobrovolníků se zapojovalo do jednorázových akcí (rekondiční pobyty, víkendové akce, dětský den atd.). Zájem o dobrovolnictví je zcela jistě dán osobními pohnutky každého dobrovolníka, jeho touhou po pomoci lidem se zdravotním postižením. Ukazuje se ale i to, že lhostejnost k lidem s postižením ze strany veřejnosti se díky stále většímu zapojení dobrovolníků, kteří zprostředkovávají

informace svému okolí, stále zmenšuje. Z tohoto důvodu velmi oceňujeme jakoukoliv nabídku pomoci od našich dobrovolníků a vážíme si, že si k realizaci svých tužeb pomáhat, vybrali právě nás. Velký dík patří nejen dobrovolníkům v přímé péči, ale i dalším, kteří se podílejí na supervizi, správcovství sítě nebo koordinaci pobytů a dalších akcí.

Zhodnocení: Rostoucí počet dobrovolníků nám umožňuje organizovat další akce nejen pro naše klienty, ale i pro ostatní osoby se zdravotním postižením. Na všech zúčastněných je vidět spokojenost, která je nejlepším důkazem, že dobrovolnická práce je kvalitní a přínosná. Všem děkujeme!

Bc. Jana Bartlová

PRAXE STUDENTŮ

Každý rok projde naším sdružením několik studentů, kteří si potřebují rozšířit své poznatky ze školy o praktické zkušenosti v nějaké fungující organizaci. Rok 2008 nebyl v tomto ohledu výjimkou. Naše sdružení si vybraly 4 studentky, které u nás na praxi strávily dohromady 381 hodin. Praktikantky si především vyzkoušely, co obnáší práce osobního asistenta. Po zaučení docházely ke klientům i samostatně. Mohly si tak např. zažít na vlastní kůži, co to znamená pro člověka na vozíku

cestovat hromadnými dopravními prostředky. Nedílnou součástí jejich praxe byly informační schůzky s koordinátorkou praktikantů, vedoucími služeb a dalšími zaměstnanci Domova pro mne. Z těchto setkání si studentky odnesly mnoho užitečných postřehů z fungování sociální sféry i neziskové organizace. Také se měly možnost seznámit s organizací a vedením sociální služby.

Co se týká spolupráce se školami, proběhlo v tomto roce setkání koordinátorů praktikantů a zástupců Evangelické akademie v Brně. Taktéž, již jako tradičně, byla studentům Masarykovy univerzity v rámci předmětu „Exkurze do organizací“ představena činnost našeho sdružení. S touto univerzitou máme dlouhodobě výbornou spolupráci. Každý rok u nás vykonávají praxi alespoň dva jejich studenti.

Zhodnocení: Studenti hodnotili praxi v našem sdružení velmi kladně. Ocenili hlavně to, že si mohou vyzkoušet přímou a samostatnou práci s klienty. Dvě studentky dokonce spolupracovaly se sdružením i po skončení své povinné praxe. Pro klienty byli praktikanti přínosní tím, že vnesli do služby novou energii a nápady. No a pro nás zaměstnanace byl každý praktikant příjemným oživením naší každodenní práce.

Ing. Eva Kratinová

HOSPODAŘENÍ ZA ROK 2008 (v tis. Kč)

Finanční zpráva za rok 2008 (v tis. Kč)

Příjmy na provoz celkem z toho:	3636
Dotace státní zprávy	2698
Tržby z vlastní činnosti	695
Dary a sbírky	243
Výdaje na provoz celkem z toho:	3294
Materiál a energie	115
Opravy a služby	602
Mzdy	1884
Sociální a zdravotní pojištění	675
Ostatní náklady	18
Hospodářský výsledek za rok 2008	342

Dotace orgánů státní správy

Dotace Respitní péče	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	700 000,00
Jihomoravský krajský úřad	267 000,00
Magistrát města Brna	180 000,00
Dotace Osobní asistence	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	1 000 000,00
Magistrát města Brna	180 000,00

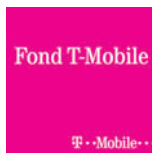
Účetní rozvaha k 31.12.2008 (v tis. Kč)

Aktiva celkem	486
B. Krátkodobý majetek celkem	486
I. Zásoby celkem	0
II. Pohledávky celkem	58
III. Krátkodobý finanční majetek celkem	419
IV. Jiná aktiva celkem	9
Pasiva celkem	486
A. Vlastní zdroje celkem	7
I. Jmění celkem	0
II. Výsledek hospodaření celkem	7
1. Účet hospodářského výsledku	342
2. Výsledek hospodaření ve schvalovacím řízení	X
3. Nerozdělený zisk, neuhrazená ztráta z minulých let	-335
B. Cizí zdroje celkem	479
I. Rezervy celkem	0
II. Dlouhodobé závazky celkem	0
III. Krátkodobé závazky celkem	384
IV. Jiná pasiva celkem	95

Děkujeme všem, kdo nám pomáhají:

Respitní péči a osobní asistenci podporují

Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR
Krajský úřad Jihomoravského kraje
Magistrát města Brna – odbor sociální péče

A plus Brno, Autoelegance Brno, FEM Consulting, Fluidtechnik Bohemia, Jiří Doležal, Birgit Malena, Jiří Malíř, Tomáš Svoboda (autodoprava Mikulov) a další, kteří si nepřejí být jmenováni.

Rekondiční pobyty podporují:

Medatron, Baumax, Thermotechnika Bohemia, Milan Šimonovský.

Propagační materiály a propagaci nám zajišťují:

Nightmare – Placky, Buttomy, Rege reklama,
Jiří Medřický – reklamní odznaky

Darovali nám magnetoterapeutické přístroje:

Projekt Renaissance

Domov pro mne, o.s.

Naše poslání: “Pomáháme lidem se zdravotním postižením žít běžným způsobem života.”

číslo registrace u Ministerstva vnitra ČR:
II/s-08/1-31328/96-R

Bankovní spojení: č.ú. 2529649001/5500

Kounicova 42
602 00 Brno
www.domovpromne.cz
domov@domovpromne.cz
telefon 541 245 664
GSM 605 035 380